

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121206568
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5121206568.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Ing. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, XXX XX A. - F., právne zastúpeného JUDr. Ivanou Tomkowskou, advokátkou, so sídlom Kvačalova 1, 010 04 Žilina, IČO: 42 071 381, proti žalovaným: 1/ Ing. U. F., RSC, MBA, nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. S. M. XXX/XX, XXX XX A., 2/ Ing. C. S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, PhD., advokátom so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33 916 071, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, o odvolaniach žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 49C/52/2021-363 zo dňa 20.09.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalobcovi sa voči žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) rozsudkom č. k. 49C/52/2021-363 zo dňa 20.09.2022 určil, že zmluva o prevode obchodného podielu obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., so sídlom Vysokoškolákov 33B, 010 08 Žilina, IČO: 51 790 521, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina v oddieli Sro, vložka č. 70372/L zo dňa 28.06.2021 uzatvorená medzi žalovanou 1/ ako prevodkyňou a žalovanou 2/ ako nadobúdateľkou je neplatná (výrok I. napadnutého rozsudku) a súčasne rozhodol, že žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že súd prvej inštancie žalobu v prejednávacom spore neposúdil ako žalobu podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), t. j. ako žalobu o určenie právnej skutočnosti, keď dospel k záveru, že možnosť podať takýto typ žaloby nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, keď v nadväznosti na to ustálil, že v prejednávacom spore sa jedná o žalobu o určenie, na ktorom je naliehavý právny záujem, tak ako to prezumuje ust. § 137 písm. c) CSP. V rámci posúdenia súd prvej inštancie naliehavý právny záujem na požadovanom určení vzhliadol v potrebe určenia právneho stavu týkajúceho sa prevodu obchodného podielu po tom, ako sa žalobca dovoľával relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej dňa 28.06.2021 medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/. Konštatoval, že určenie platnosti/neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu ovplyvní nielen postavenie žalobcu a žalovanej 1/ spočívajúce v tom, či hodnota zodpovedajúca obchodnému podielu obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. bude predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobcu a žalovanej 1/, ale ovplyvní aj postavenie žalovanej 1/ a žalovanej 2/ v súvislosti s otázkou, ktorá osoba je jediným

spoločníkom obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. a v nadväznosti na to aj so zápisom údajov o spoločníkovi spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. v obchodnom registri. Uviedol, že v prípade, ak by nebola určená neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu, súd by v rámci konania o vyporiadanie BSM zohľadnil len hodnotu, ktorá bola ako odplata za prevod obchodného podielu prevodkyňi vyplatená. V prípade určenia neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu bude predmetom ohodnotenia celková hodnota obchodného podielu ku dňu zániku manželstva žalobcu a žalovanej 1/. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/, že na podanej žalobe nie je naliehavý právny záujem z toho dôvodu, že v čase konania o podanej žalobe už prebiehalo pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 13C/40/2022 konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „žalovanej 1/“), v ktorom by si mal súd predbežne vyriešiť aj otázku týkajúcu sa prípadnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO. V danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave vo veci 11CoP/156/2017, podľa ktorého v konaní o vyporiadanie BSM nie je vhodné riešiť predbežne otázku spoluvlastníctva bývalých manželov k veciam, pokiaľ tieto veci nie sú v súčasnosti už prevedené na tretie osoby, keďže takéto rozhodnutie súdu by v konečnom dôsledku predstavovalo neprijateľný zásah do práv tretích osôb. Mal za to, že pokiaľ by nerozhodol o neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, tak prevod obchodného podielu na žalovanú 2/ by bol považovaný za platný právny úkon a nebolo by možné hodnotu obchodného podielu vyporiadať v rámci konania o vyporiadanie BSM žalobcu a žalovanej 1/, keďže vlastníkom obchodného podielu by bola žalovaná 2/, ktorá nie je ani jedným z manželov. Dospel k záveru, že v konaní o vyporiadanie BSM bez účasti žalovanej 2/ ako nadobúdateľky obchodného podielu v obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO nemožno rozhodovať o platnosti prevodu obchodného podielu, keď navyše predbežné posúdenie tejto otázky v konaní o vyporiadanie BSM by nemalo dopad na zápis spoločníka spoločnosti MONDO NUOVO v obchodnom registri, keďže táto otázka by sa nepremietla do výroku rozsudku v predmetnej veci.

1.2 Vo vzťahu k okruhu strán sporu súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa v spore dovoľával relatívnej neplatnosti právneho úkonu, t. j. zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej medzi žalovanými 1/ a 2/, poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.08.2010 sp. zn. 5Cdo 211/2009, podľa ktorého pri dovolaní sa relatívnej neplatnosti ide o jednostranný právny úkon, ktorý sa musí adresovať druhému účastníkovi právneho vzťahu, resp. všetkým účastníkom právneho vzťahu, ak ten, kto sa dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu, nie je účastníkom tohto právneho úkonu. Poukázal na to, že účastníkom právneho úkonu v danom prípade nebola samotná obchodná spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., a preto nebolo potrebné sa voči nej dovoľávať relatívnej neplatnosti, resp. s touto ako stranou sporu v predmetnom konaní konať, tak ako uvádzala žalovaná 2/.

1.3 Vo vzťahu k otázke, či obchodný podiel ako majetková hodnota patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vychádzal z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/168/2005 a 8Cdo/196/2018, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, nadobudnutý počas manželstva jedným z manželov zo spoločných prostriedkov, sa stáva súčasťou BSM. Vo vzťahu k prejednávanej sporu po skutkovej stránke ustálil, že žalovaná 1/ sa stala jedinou spoločníčkou v obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO v roku 2018, t. j. počas trvania jej manželstva uzatvoreného so žalobcom, pričom súčasne dospel k záveru, že žalovaná 1/ v spore nepreukázala, že finančné prostriedky, ktoré predstavovali dar od matky žalovanej 1/ vo výške 11.133,65 eur, ktorý jej bol poskytnutý v roku 2015 pripísaním peňažných prostriedkov na jej účet, boli o cca 3 roky po darovaní použité na nadobudnutie obchodného podielu žalovanou 1/ v spoločnosti MONDO NUOVO. V danej súvislosti konštatoval, že bolo procesnou povinnosťou žalovanej 1/ uniesť dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO nadobudla z peňažných prostriedkov, ktoré boli v jej výlučnom vlastníctve, a nie z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve jej a žalobcu.

1.4 Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že právny úkon týkajúci sa prevodu obchodného podielu zo spoločníka na tretiu osobu nemožno považovať za bežnú vec, a preto bol na tento prevod potrebný súhlas druhého manžela (žalobcu), keď v spore nebolo sporným, že žalobca súhlas na prevod obchodného podielu nedal. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že z dôvodu neudelenia súhlasu žalobcu na prevod obchodného podielu, keďže sa žalobca v zákonom stanovenej trojročnej lehote dovoľával podanou žalobou voči žalovaným 1/ a 2/ ako účastníkom napádaného právneho úkonu relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, je zmluva o prevode obchodného podielu relatívne neplatným právny úkonom.

1.5 Vo vzťahu k vykonateľnosti výroku rozsudku v prejednávanej spore súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento je vykonateľný aj vo vzťahu k zápisom údajov o obchodnej spoločnosti v obchodnom registri, keď podľa zákonných ustanovení Civilného mimosporového poriadku každý, kto má záujem na správnosti údajov zapísaných v obchodnom registri, môže navrhnúť, aby registrový súd zrušil zápis do obchodného registra, pričom takouto osobou je v predmetnej veci aj žalobca, keď jeho záujem spočíva v tom, aby bola ako spoločníčka obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO zapísaná žalovaná 1/, aby následne mohla byť hodnota obchodného podielu vyporiadaná v rámci vyporiadania BSM žalobcu a žalovanej 1/.

1.6 Vo vzťahu k návrhu na vykonanie dokazovania vypočítaním nahrávky z pojednávania zo dňa 22.09.2021 vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/100/2021 súd prvej inštancie dospel k záveru, že tvrdenia strán sporu ohľadne ich majetku v BSM v predmetnom spore nie sú pre spor v prejednávanej veci záväzné, a preto návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol. Súčasne dospel k záveru, že bez relevancie pre vyriešenie sporu bola aj argumentácia strán sporu týkajúca sa toho, či sa žalobca podieľal na výkone podnikateľskej činnosti v obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO, či boli do tejto spoločnosti v rámci nadobúdania majetku investované aj prostriedky z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo kto spláca hypotéku určenú na kúpu nehnuteľnosti, ktorá je majetkom spoločnosti MONDO NUOVO.

1.7 Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej 2/, ktorá spočívala v tvrdení, že obchodný podiel v obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO je vecou, ktorá slúžila výkonu povolania žalovanej 1/, pričom poukazovala na judikatúru českého súdu týkajúcu sa situácie, keď podnik, ktorý má slúžiť na výkon povolania len jedného z manželov, nemá patriť do BSM, keď konštatoval, že už zo samotnej definície obchodného podielu v Obchodnom zákonníku vyplýva, že sa nejedná o vec, ktorá má slúžiť výkonu povolania spoločníka, ale obchodný podiel je definovaný ako miera účasti spoločníka na čistom obchodnom imaní spoločnosti. Zdôraznil, že nehnuteľnosť, ktorá je majetkom spoločnosti MONDO NUOVO, t. j. nebytový priestor č. XXX zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedený pre katastrálne územie F. - L. Y., je nezaťažená ťarchou, pričom úver, z ktorého bola platená kúpna cena za kúpu nebytového priestoru č. XXX, je zabezpečený nehnuteľnosťami, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej 1/.

1.8 Vo vzťahu k námietke dobromyseľného nadobudnutia obchodného podielu zo strany žalovanej 2/ súd prvej inštancie poukázal na to, že judikatúra Najvyššieho súdu SR ohľadne dobromyseľného nadobudnutia vlastníckeho práva v prípade, ak nie sú splnené zákonné podmienky na také nadobudnutie, poukazujúc na možnosť takého nadobudnutia len v prípadoch, ak tak ustanovuje zákon, keď z rozhodnutia Veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.04.2021 vyplýva, že princíp dobromyseľnosti nie je samostatná právna zásada s konkrétnym normatívnym obsahom a nemá povahu ústavnoprávne chránenej pozície, z ktorej by bolo možné vyvodiť právo na dobromyseľné nadobudnutie právnej pozície bez ohľadu na to, či ide o hnuťelnú alebo nehnuteľnú vec, právo, či inú majetkovú hodnotu alebo záväzok. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že aj v prípade dobromyseľnosti žalovanej 2/ nemožno túto favorizovať oproti zákonným ustanoveniam ukládajúcim povinnosť realizovať nie bežné úkony týkajúce sa majetku v BSM so súhlasom druhého manžela.

1.9 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný v celom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalované 1/ a 2/ (každá osobitne) odvolanie.

2.1 Žalovaná 2/ podala odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, pričom v odvolaní zotrvala na všetkých svojich písomných, ako aj ústnych prednesoch zo štádia konania pred súdom prvej inštancie. Namietala, že súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku nikde neuviedol, že v uvedenej veci vydal neodkladné opatrenie, ktoré Krajský súd v Žiline zmenil tak, že neodkladné opatrenie zamietol, pričom už v tomto konaní prejednal, že žalobca v konaní nepreukázal (neosvedčil) tvrdené skutočnosti a rovnako tak nepreukázal, že obchodný podiel nepatrí do BSM, pretože ho žalovaná 1/ nadobudla za finančné prostriedky nepatriace do BSM. Na základe uvedeného má za

to, že súd prvej inštancie sa záväzným právnym názorom Krajského súdu v Žiline vôbec neriadil. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie, že žaloba v prejednávanom spore je žalobou prezumovanou § 137 písm. c) CSP, na ktorej má žalobca naliehavý právny záujem, žalovaná 2/ v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie vôbec nevysvetlil, či nejaký osobitný predpis zakladá naliehavý právny záujem žalobcu v zmysle § 137 písm. c) CSP a ani v čom sa zlepšil jeho právne postavenie, keď súd prvej inštancie vyhovel jeho žalobe. Z uvedených dôvodov vo veci naliehavého právneho záujmu považuje rozsudok za nepreskúmateľný, keďže má za to, že súd prvej inštancie riadne naliehavý právny záujem žalobcu neodôvodnil. Za hlavný dôvod, pre ktorý podala odvolanie, považuje to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu aj z dôvodu, že už sám podal žalobu o vyporiadanie BSM. Poukázala na to, že sám žalobca svoju žalobu označil ako žalobu o určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorú podal v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď má za to, že je nesporné, že zmluva o prevode obchodného podielu ako dvojstranný právny úkon je právnou skutočnosťou a má za to, že žalobcová žaloba o určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je žalobou o určení právnej skutočnosti, ktorá je však v tomto prípade procesne neprípustná, nakoľko žiadny osobitný predpis takýto typ žaloby nepripúšťa, resp. zo žiadneho právneho predpisu takýto typ žaloby nevyplýva. Poukázala na dôvodovú správu k ust. § 137 CSP, ktorá rozlišuje „klasickú“ určovaciu žalobu podľa písm. c) a žalobu o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d), a v zmysle ktorej bolo záujmom zákonodarcu vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určení neplatnosti/platnosti právnych úkonov a ich právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mniajú sa účelu žaloby určovacej. Poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to napríklad na rozhodnutie sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021, resp. 4Cdo 17/2019 zo dňa 29.01.2020. Z uvedeného vyvodila, že žaloba o určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je žalobou o určení právnej skutočnosti, ktorá je procesne neprípustná v zmysle § 137 písm. d) CSP, nakoľko žiadny osobitný predpis takýto typ žaloby nepripúšťa, resp. zo žiadneho osobitného predpisu takýto typ žaloby nevyplýva. Žalobkyňa súčasne poukázala na to, že naliehavý právny záujem je prítomný vtedy, ak je právna neistota a bez daného rozsudku takáto neistota nepominie, keď navyše žalobca už podal žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá konzumuje žalobu v prejednávanom spore, a preto nie sú splnené podmienky po podaní žaloby o vyporiadanie BSM na vedenie tohto konania. Má za to, že súd prvej inštancie sa vo veci naliehavého právneho záujmu vôbec nevenoval jej písomnému stanovisku zo dňa 08.09.2022, v ktorom poukazovala na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/333/2015 zo dňa 28.04.2017, ako aj Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/256/2017 zo dňa 19.03.2019, v zmysle ktorých odvolacie krajské sudy vždy zamietli návrh pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, ak žalobca podal okrem určovacej žaloby aj žalobu vo veci samej, v danom prípade o vyporiadanie BSM. Taktiež poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/460/2013 zo dňa 10.04.2014, ktoré dospelo k rovnakým záverom. Z uvedených dôvodov má potom za to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáha v prejednávanom spore. Domnieva sa, že súd prvej inštancie vykonal len základné dokazovanie, ktoré bolo smerované k naliehavému právnemu záujmu bez bližšieho skúmania okolností prípadu, avšak nevykonal dokazovanie k predmetu sporu, a preto žalovaná 2/ súčasne považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné.

2.2 Žalovaná 2/ má za to, že vo veci jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, a to jednak z toho dôvodu, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil rozsudok vo veci naliehavého právneho záujmu žalobcu a rovnako tak z dôvodu, že v danej veci nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na náležité objasnenie veci. Namietala, že súd prvej inštancie si ku konaniu nepripojil vôbec rozvodový spis vedený na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/100/2021 žalobcu a žalovanej 1/ a s týmto sa neoboznámil a ani strany konania v konaní s ním neoboznámil, a to najmä ju ako žalovanú 2/, ktorá nebola účastníčkou tohto konania. Má za to, že pokiaľ súd prvej inštancie nepripojil tento spis, tak si mal aspoň prehrať nahrávku z pojednávania zo dňa 22.09.2021, na ktorej je zaznamenaná výpoveď žalobcu, ktorý odpovedal sudcovi v konaní o rozvod na otázku, aký je jeho majetok tak, že medzi jeho majetok vôbec nezahrnul obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o.

2.3 Súčasne namietla, že ju súd nevy počul k dobromyseľnosti nadobúdania majetku, hoci v bode 44. odôvodnenia rozsudku uviedol, že o všetkom vedela, pričom však takéto tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Taktiež má za to, že v konaní nemal súd náležite preukázanú skutočnosť, či žalovaná 1/ nevložíla do základného imania spoločnosti MONDO NUOVO vklad v hotovosti, keď tvrdí, že na jej účte finančné prostriedky neboli, pričom

na výsluchu žalovanej 1/ na pojednávaní zo dňa 24.06.2022 vôbec k tejto skutočnosti nebolo vedené dokazovanie, a preto má za to, že súd prvej inštancie túto skutočnosť v konaní nemal riadne preukázať. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/196/2018 zo dňa 28.01.2020 žalovaná 2/ uviedla, že predmetné rozhodnutie nemožno paušalizovať na všetky veci týkajúce sa BSM, pretože v prejednávanom spore sú úplne iné okolnosti prípadu a rovnako tak iný rozmer nadobudnutia obchodného podielu ako vo veci, ktorú prejednával Najvyšší súd Slovenskej republiky. Po podrobnom oboznámení sa s predmetným rozhodnutím zistila, že v uvedenej veci sú výrazné odlišnosti oproti prejednáwanej veci, a to predovšetkým to, že v tejto veci dal žalobca súhlas žalovanej 1/ na založenie spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., a preto argumentovala rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 23.02.1999 sp. zn. 2Cdon/2072/1997. Má za to, že pre toto konanie je dôležité, že na použitie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov potrebuje podnikateľ pre začatie podnikania súhlas druhého manžela, pričom na ďalšie úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela nepotrebuje. Súčasne má za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/3078/2006 zo dňa 20.03.2008, na základe ktorého podnik môže byť predmetom BSM, avšak len za predpokladu, že ide o podnik patriaci obom manželom ako podnikateľom. Pokiaľ však bol podnikateľom len jeden z manželov, išlo o vec slúžiacu výkonu jeho povolania, a preto podnik patrí do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela. Má za to, že pre záver, či podnik patrí do BSM alebo do výlučného vlastníctva manžela, je určujúce to, či slúži výkonu povolania oboch manželov alebo len jedného z nich, keď cez spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o. podnikala výlučne žalovaná 1/ a nie aj žalobca, ktorý vykonával geodetické práce cez spoločnosť SYKO, s.r.o. a svoju živnosť. Žalovaná 2/ má potom za to, že obchodný podiel žalovanej 1/ mal takú povahu, že slúžil na výkon jej povolania, a preto v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka vec, ktorá podľa svojej povahy slúži osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, nepatrí do BSM. Poukázala na nedôvodnú argumentáciu súdu prvej inštancie, v zmysle ktorej by v prípade, ak by sa súd v konaní o vyporiadaní BSM zaoberal relatívnou neplatnosťou právneho úkonu, tak by do masy BSM mohol zahrnúť maximálne hodnotu, ktorá bola ako odplata za prevod obchodného podielu vo výške 5.000,- eur vyplatená prevodkyni a nie celkovú hodnotu obchodného podielu ku dňu zániku manželstva žalobcu a žalovanej 1/, tak takéto zdôvodnenie neobstojí, nakoľko podľa názoru žalovanej 2/ rovnako ako v tomto konaní aj v konaní o vyporiadaní BSM môže súd v rámci predbežného právneho názoru rozhodnúť, že zmluva je relatívne neplatná a do BSM zahrnúť celkovú hodnotu obchodného podielu ku dňu zániku manželstva žalobcu a žalovanej 1/.

2.4 Nesprávne právne posúdenie vzhľadom na žalovanú 2/ aj v tom, že v danej veci nie je spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o. účastníkom konania, keď súd prvej inštancie súčasne uviedol, že z uvedeného dôvodu rozhodol a žalobe vyhovel preto, že v konaní o vyporiadaní BSM spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o. nemôže vystupovať ako strana sporu. Má za to, že tomuto záveru súdu chýba logika, keď ani v prejednávanom spore a ani v konaní o vyporiadaní BSM nevystupuje uvedená spoločnosť ako strana sporu, takže po tejto vecnej stránke sú obidve žaloby úplne totožné. Má za to, že žalobcovi ako páňovi sporu nebránilo nič v tom, aby uvedenú spoločnosť označil ako žalovaného alebo intervenienta v tomto konaní, keď podľa jej názoru je dôležité túto spoločnosť ako stranu sporu označiť z dôvodu, aby bolo možné zmenu, ktorú súd vykonal v tomto konaní, rozsudkom zapísať do Obchodného registra Okresného súdu Žilina, čo je v rozpore s odôvodnením rozsudku v bodoch 38. až 43.

2.5 Žalovaná 2/ súčasne opätovne namietala, že v spore doposiaľ nebola ani len spochybnená jej dobromyseľnosť, že predmetný obchodný podiel nadobudla v dobrej viere, pričom jej dobromyseľnosťou sa súd prvej inštancie v spore vôbec nezaoberal a vôbec sa v rámci konania nevysporiadal s rozhodnutím Veľkého senátu Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021 o dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva.

2.6 Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná 1/ podala voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP, keď má za to, že v prejednávanom spore sa súd prvej inštancie svojvoľne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR bez akéhokoľvek relevantného právneho zdôvodnenia a má za to, že tu mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu ohýbania práva. Zastáva názor, že žalobca v spore nepreukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, a tento ani nemohol preukázať, nakoľko neexistoval. Konštatovala, že spoločnosť MONDO NUOVO bola

založená počas trvania manželstva, avšak z jej prostriedkov, ktoré získala darom od svojej matky, a teda nie z prostriedkov patriacich do masy BSM, a teda nebola splnená kumulatívna podmienka, a to založenie spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. z prostriedkov patriacich do masy BSM. Žalovaná 1/ má za to, že určovací žaloba je opodstatnená len dovtedy, pokiaľ k porušeniu práva zo strany povinného subjektu ešte neprišlo, ale právo žalobcu je aj napriek tomu ohrozené alebo neisté, avšak v prípade, že už porušenie práva nastalo, potom sa možno na súde domáhať už priamo zaviazania žalovaného na splnenie povinnosti, ku ktorej porušeniu z jeho strany prišlo. Má za to, že obdobná situácia nastáva aj v súvislosti s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kedy nie je na mieste žalovať na určenie toho, či určitá vec patrí alebo nepatrí do masy BSM, avšak je možné žalovať na splnenie povinnosti, a to priamo podaním žaloby o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom súd priamo posúdi otázku, či predmetné veci patria alebo nepatria do BSM, ako otázku predbežnú. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/91/2012 zo dňa 27.06.2013, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/460/2013 zo dňa 10.04.2014. Žalovaná 1/ opätovne poukázala na to, že nadobudla obchodný podiel v predmetnej spoločnosti počas trvania manželstva Zakladateľskou listinou zo dňa 07.06.2018, keď finančné prostriedky použité ako finančný vklad do základného imania nepochádzali z masy BSM, ale pochádzali z Darovacej zmluvy od jej matky zo dňa 31.05.2015 vo výške 11.133,65 eur, pričom na preukázanie pôvodu a reálneho prevodu týchto peňažných prostriedkov poukázala na Kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti, resp. rodičovského domu zo dňa 04.05.2015, kde pri mene spoluvlastníčky, t. j. matky žalovanej 1/, je uvedený jej účet. Z uvedeného má žalovaná 1/ za to, že bolo preukázané, že spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o. bola síce založená za trvania manželstva, avšak nie z prostriedkov z masy BSM, a teda nebola splnená kumulatívna podmienka a obchodný podiel, resp. jeho peniazmi oceneľná hodnota spoločnosti MONDO NUOVO nespadá do masy BSM, a teda nie je možné uplatniť § 145 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3.1 Žalovaná 1/ má za to, že obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. patrila od začiatku do jej výlučného vlastníctva a majetok a dlhy, ktoré spoločnosť nadobudla, patria výhradne tejto spoločnosti. Poukázala na to, že z ustanovení Obchodného zákonníka vyplýva, že obchodný podiel je majetkovým právom patriacim výlučne spoločníkovi obchodnej spoločnosti, a tieto práva sú obmedzené len zákonom alebo spoločenskou zmluvou, pričom spoločník nie je obmedzený vo svojej činnosti ani na nakladanie s obchodným podielom. Na základe uvedeného konštatovala, že disponovanie s obchodným podielom a platný prevod na tretiu osobu, ak je robený v súlade so zákonom a v predpísanej forme, nevyžaduje súhlas manžela podľa § 145 Občianskeho zákonníka.

3.2 Žalovaná 1/ súčasne poukázala na to, že žalobca síce na pojednávaní zo dňa 24.06.2022 uviedol, že jej mal pomáhať zakladať predmetnú spoločnosť, avšak na otázku, ako konkrétne jej pomohol a ako sa spoločnosť zakladá a koľko to stojí, odpovedal „neviem“, z čoho žalovaná 1/ vyvodzuje, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a tlmočil súdu iba svoje fabulácie. Tiež poukázala na to, že žalobca sa vyjadril, že svoju podnikateľskú činnosť vykonával pre spoločnosť SYKO s.r.o. a svoju živnosť, z čoho vyplýva, že obidvaja, t. j. on aj ona podnikali každý vo svojej spoločnosti a v zmysle ustálenej judikatúry každý využíval svoj podiel vo svojej vlastnej spoločnosti ako vec pre svoju osobnú potrebu na výkon povolania.

3.3 Žalovaná 1/ súčasne poukázala na to, že medzi ňou a žalobcom došlo k spísaniu Notárskej zápisnice N 47/2021, NZ 1930/2021, NCRIs 1962/2021 o zúžení zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s ktorej textom žalobca výslovne súhlasil a ju pred notárkou JUDr. Ľubicou Jonekovou podpísal. Zdôraznila, že v predmetnej notárskej zápisnici je výslovne uvedené „záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorá bude uzatvorená medzi účastníkom 1/ ako dlžníkom a financujúcou bankou ako veriteľom, bude výlučným záväzkom iba jedného z manželov. Záväzok bude splácať zo svojich výlučných peňažných prostriedkov, nepatriacich do BSM. Účastník 1/ bude taktiež výlučným vlastníkom peňazí získaných z tohto úveru, a teda tieto peniaze nebudú patriť do BSM. Predmetný úver bude slúžiť na financovanie kúpy nehnuteľnosti v katastrálnom území L. Y., obec F. - m. č. L. Y., okres F. K.“. Poukázala na to, že samotná notárska zápisnica je napísaná v zmysle § 143a Občianskeho zákonníka, čo bolo žalobcovi aj vysvetlené pred podpisom a v neposlednom rade poukázala na nevyvrátený fakt, že žalobca notársku zápisnicu dobrovoľne podpísal a súhlasil s jej obsahom. V tejto súvislosti opätovne poukázala na to, že žalobca v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spisovou značkou 9P/100/2021 uviedol, že iný majetok okrem motorového vozidla továrenskej značky Subaru a rodinného domu, ktorý má v BSM a v ktorom býva jeho manželka s dcérou, nemá.

3.4 Žalovaná 1/ má za to, že žalobca účelovo spochybňuje Darovaciu zmluvu zo dňa 31.05.2015 uzavretú medzi ňou a jej matkou na 11.133,65 eur, pričom však nespochybňuje pôvod peňazí a ani jej vôľu a ani fakt, že peniaze boli prevedené na jej účet. Súčasne poukázala na to, že žalobca potvrdil vo svojej výpovedi, že peňažné prostriedky, ktoré obdržal z predaja podielu na nehnuteľnosti, si nechal poslať na svoj osobný účet a využil ich pre vlastnú spotrebu. V tomto smere žalovaná 1/ zdôraznila, že tvrdenia žalobcu nie sú ničím podložené a argument, že nevedel o darovacej zmluve, je absolútne neprípustný, nakoľko veľmi dobre vedel, že ona (v tej dobe jeho manželka) chce začať podnikáť, pretože aj jej otec a sestra sú tiež geodetmi a obom veľmi často vypomáhala a práve oni sú ľudia, ktorí jej odovzdali celé „know-how“ a uviedli ju do podnikateľskej sféry. Uviedla, že v prípade potreby môže súd predvolať a vypočuť jej otca, matku a sestru, aby sa odstránili prípadné rozpory a všetky zavádzajúce tvrdenia žalobcu. V tejto súvislosti poukázala na to, že z dikcie § 143 Občianskeho zákonníka jasne vyplýva, že veci darované nespádajú do masy BSM, a teda ak boli darované finančné prostriedky, ktoré mali byť explicitne použité na podnikanie, tak samotné podnikanie, plody podnikania a ani obchodný podiel nespádajú do masy BSM.

3.5 Žalovaná 1/ taktiež poukázala na to, že účet vedený vo U. F. vždy patril výlučne jej a to, že dala svojmu manželovi dispozičné právo, bola len jej dobrá vôľa, keď žalobca jej posielal po spriemerovaní všetkých platieb počas trvania manželstva (t. j. 13 rokov) mesačne cca 307,- eur, pričom všetky výdavky na dcéru a domácnosť hradila ona zo svojho príjmu.

3.6 Žalovaná 1/ zdôraznila, že žalobca nikdy nedisponoval žiadnym majetkom spoločnosti MONDO NUOVO, ani žiadnym splnomocnením na zastupovanie spoločnosti a ani na nákup techniky pre túto spoločnosť, čo aj sám priznal na výsluchu, pričom ona mu dovolila občasne využívať automobily, ktoré patrili tejto spoločnosti, ktoré sú financované prostredníctvom lízingu a sú majetkom spoločnosti a nikdy mu nedala žiadne poverenie, aby mohol disponovať akýmkoľvek majetkom spoločnosti. Má za to, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, ktorú tvrdí, a to že sa podieľal na spolufinancovaní spoločnosti MONDO NUOVO, a taktiež nepreukázal žiadnym spôsobom, že suma 77.000,- eur použitá na platbu zálohy za nebytový priestor pochádzala z masy BSM, nakoľko ako sám pred súdom uviedol, jeho príjem je cca 1.500,- eur v čistom a v zmysle výrokovkej logiky, ktorú sám používa, tak po odrátaní priemernej mesačnej sumy 307,- eur, ktorú posielal jej ako jeho manželke na účet, by si musel odkladať celú zvyšnú sumu cca 65 mesiacov, čo predstavuje cca 5,5 roka, a to za predpokladu, že by zo svojej výplaty nič neminul.

3.7 Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o finančnej a materiálno-technickej podpore pre podnikanie žalovanej 1/, ako zakúpenie meračského prístroja, tak tento prístroj zakúpil samotný žalobca a jej ho dal ako dar k desiatemu výročiu manželstva, pričom ona o jeho kúpe absolútne nič nevedela a bolo to prekvapenie zo dňa 06.09.2018. Opätovne zdôraznila, že peniaze použité na založenie spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. nepochádzali z BSM, čo považuje za ustálený dôkaz, keď dôkaz, ktorý predložil žalobca do súdneho spisu o stave účtu z konca roku 2016, nie je podľa jej názoru pre toto konanie absolútne relevantný, nakoľko je to len informácia o konečnom stave bez akejkoľvek informácie o pohyboch za roky 2015 a 2016, keď má za to, že súd prvej inštancie tento dôkaz posúdil jednostranne bez posúdenia jej argumentácie. Uviedla, že ona bola a do súčasnosti aj je vlastníčkou ďalšieho účtu v M. F. a má za to, že opätovne žalobca aj v tomto prípade neuniesol dôkazné bremeno.

3.8 Žalovaná 1/ má za to, že žalobcov cieľ v danom spore nie je neplatnosť prevodu obchodného podielu ako takého, ale iba sleduje svoje domnelé ekonomické záujmy, pričom nedisponuje základnými informáciami o spoločnosti, a to že spoločnosť má síce majetok, ale aj dlhy v rovnakej výške a ešte aj osobné motorové vozidlá spoločnosti sú na lízing a de facto aj argumentácia súdu prvej inštancie v bode 31. a 32. na strane 18 rozsudku vyznieva ako súkromný pohľad na vec, ktorý by ale žalobcovi nijako nepomohol, nakoľko pasíva spoločnosti sú vo výške 345.490,- eur + dlh spoločnosti 46.982,- eur a k tomu by sa ešte musel spolupodieľať na vrátení čiastky 5.000,-eur za odpredaj obchodného podielu v spoločnosti, ktorá bola zaslaná na jej účet a nebola z účtu vybraná a slúžila na úhradu bežných nákladov rodiny a domácnosti. Opätovne poukázala na to, že Okresný súd Žilina sa zaoberá darovacou zmluvou matky na sumu 11.133,65 eur, ale absolútne neberie do úvahy jej argumenty a obmedzil sa iba na konštatovanie, že suma 11.133,65 eur bola v priebehu roka skonzumovaná, pričom nie je jasné kedy, ako a kým, nakoľko ona ako samotná majiteľka účtu a obdarovaná tvrdila opak, keďže na konci roku 2016 bol zostatok na jej účte v sume 145,12 eur. Má za to, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nezaoberal transakciami a výbermi z účtu počas roka a pol od prijatia daru, keď zostatok

finančných prostriedkov na konci roku 2016 na jej U. účte nemá absolútne žiadnu výpovednú hodnotu o tom, ako ona naložila s darom od svojej matky v hodnote 11.133,65 eur. Poukázala na to, že ona platila za založenie spoločnosti pani JUDr. F., ktorá zakladala spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., z účtu spoločnosti MONDO NUOVO a prostriedky vložené na účet spoločnosti MONDO NUOVO vo výške 2.500,- eur pochádzali zo súkromného účtu v M. F., pričom prostriedky pochádzali priamo z darovanej zmluvy od jej matky, o čom predložila dôkaz č. 1 výpis z účtu v M. F. žalovanej 1/, dôkaz č. 2 výpis z účtu spoločnosti MONDO NUOVO - úhrada založenia s.r.o. 540,- eur a dôkaz č. 3 faktúra od pani F. na založenie spoločnosti. Uviedla, že svojho účtu vo U. F., na ktorý boli poukázané finančné prostriedky z darovanej zmluvy od jej matky, bolo v období od 31.05.2015 do 20.12.2016 postupnými výbermi z rôznych bankomatov v rôznych sumách vybraných 8.716,- eur, pričom ešte 20.12.2016 zostatok na účte činil 1.058,- eur a finančnú hotovosť si vyberala a postupne odkladala na založenie s.r.o. a rozbehnutie podnikania. Zdôraznila, že jej príjem ako štátnej zamestnankyne v danom období činil cca 800,- eur a jej vtedajší manžel (žalobca) prispieval na chod domácnosti 307,- eur mesačne, takže na zabezpečenie kompletného chodu domácnosti a úhradu hypotéky a energií na dom, stravy a ošatenia minula každý mesiac celú svoju výplatu, ako aj prostriedky od žalobcu. Z uvedeného má za to, že nebolo možné z jej výplaty ušetriť za 1,5 roka 8.760,- eur, ktorú vybrala zo svojho účtu, a ktorú následne použila na založenie podnikania a jeho rozbeh. Má za to, že žalobcovo tendenčné správanie sa dá vidieť aj pri účelovej zmene jeho postoja k „americkej hypotéke“, o ktorej neustále tvrdí, že si ju bral spoločne s ňou a dlh považuje za spoločný aj napriek platnému zúženiu BSM vo forme notárskej zápisnice, a to v tom, že prvýkrát poslal polovicu splátky hypotéky 10.08.2021 na jej účet, a to aj napriek tomu, že to bolo cca 10 mesiacov od čerpania hypotéky a na uvedenom príklade jasne vidieť, že celých 10 mesiacov, t. j. splátok sa o hypotéku a jej splácanie absolútne nezaujímal a po celý čas mal za to, že dlh patrí výlučne jej a ona si svoje povinnosti voči banke riadne a včas plnila. Má za to, že správanie žalobcu sa mení v závislosti od situácie, s ktorou je konfrontovaný a snaží sa vykresliť sám seba ako obeť, avšak v podstate sa iba snaží všemožnými spôsobmi dostať k majetku, na ktorý nemá absolútne žiadny právny nárok a nijako sa o jeho vznik počas trvania manželstva nepríčinil či už materiálne, finančne alebo inak.

3.9 Opätovne zdôraznila, že žaloba v prejednávanej veci je sama o sebe procesne neprípustná, keďže žalobca v žalobe nepreukázal naliehavý právny záujem, a taktiež v žalobe vyjadril iba vôľu a presvedčenie, ktoré nijako nepreukázal, pričom má za to, že žalobca na uspokojenie svojich majetkových nárokov využil iný typ právnych úkonov aj napriek tomu, že obchodný podiel nespadá do BSM, lebo neboli na to splnené kumulatívne podmienky. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/15/2017, sp. zn. 5Obo/12/2018, sp. zn. 6Cdo/30/2018, sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021, sp. zn. 4Cdo/17/2019 zo dňa 29.01.2020, 11CoP/256/2017 zo dňa 19.03.2019.

3.10 Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celosti zrušil a žalobu zamietol v celom rozsahu a konanie zastavil v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe a s prihliadnutím na ustálenosť a predvídateľnosť súdnych rozhodnutí s odkazom na § 137 Civilného sporového poriadku z dôvodu, že obchodný podiel nepatrí do BSM, žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, neuniesol dôkazné bremeno, určovacia žaloba nie je procesne prípustná, neodvrátila by ďalšie prípadné spory do budúcnosti.

3.11 Žalovaná 1/ súčasne súdu predložila detaily pohybu na účte vedenom spoločnosťou M. F., a.s. znejúce na sumu 2.500,- eur a 540,- eur, ako aj fotokópiu faktúry Advokátskej kancelárie JUDr. Iveta Boškajová, s.r.o. č. 59/2018 zo dňa 26.06.2018.

4. Žalobca v odvolacej replike k odvolaniu žalovanej 1/ namietal tvrdenie žalovanej 1/, že súd prvej inštancie sa odklonil pri rozhodovaní od ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR, keď toto tvrdenie nie je pravdivé, a teda je neprípustné aj tvrdenie žalovanej 1/, že by sa sudca mohol dopustiť trestného činu ohýbania práva, keď skutková podstata tohto trestného činu postihuje výlučne svojvoľné rozhodnutie súdu bez opory v zákone.

4.1 Vo vzťahu k námietke existencie naliehavého právneho záujmu žalobca opätovne poukázal na závery prijaté Krajským súdom v Trnave vo veci sp. zn. 11CoP/156/2017. Má za to, že na podanej žalobe má naliehavý právny záujem, keďže bez rozhodnutia v tejto veci sú jeho majetkové práva neisté a ohrozené. Vo vzťahu k existencii naliehavého právneho záujmu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/11/2007-145

zo dňa 25.06.2008.

4.2 Pokiaľ žalovaná 1/ v odvolaní poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Cdo/91/2012, žalobca má za to, že v konaní o vyporiadanie BSM nie je vhodné riešiť predbežnú otázku spoluvlastníctva bývalých manželov k veciam, pokiaľ sú tieto veci v súčasnosti už prevedené na tretiu osobu, keďže takéto rozhodnutie súdu by v konečnom dôsledku nepochybne predstavovalo neprijateľný zásah do práv tretích osôb, ktoré ani nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie BSM, z čoho nepochybne vyplýva, že na podanej žalobe je daný naliehavý právny záujem, keďže po ukončení tohto konania je možné obchodný podiel vyporiadať v rámci konania o BSM. Žalobca má za to, že žalovanou 1/ uvádzané rozhodnutie sp. zn. 4Co/91/2012 sa vzťahuje výslovne na konania týkajúce sa určenia, že vec patrí do BSM, pričom v prejednávacom spore sa jedná o určenie neplatnosti právneho úkonu. Súčasne poukázala na to, že v konaní sp. zn. 4Co/91/2012, ktoré uviedla žalovaná 1/, sa nerieši situácia, kedy jeden z manželov po zániku manželstva previedol na tretiu osobu vec patriacu do BSM bez súhlasu druhého manžela, pričom má za to, že z uvedeného vyplýva, že z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/91/2012, a ani rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/460/2013 sa nedá v tomto konaní relevantne vychádzať, nakoľko sa skutkovo nezhodujú so stavom daným v prejednávacom spore ani len v podstatných rysoch. Žalobca súčasne opätovne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/196/2018 zo dňa 28.01.2020, v ktorom sa uvádza, že ak niektorá zo strán sporu tvrdí, že niektoré veci do BSM nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, čo sa však žalovanej 1/ nepodarilo v spore preukázať, keďže neuniesla dôkazné bremeno. V tejto súvislosti žalobca poukázal na bod 35. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom súd prvej inštancie odôvodnil uvedený záver.

4.3 Žalobca má súčasne za to, že pokiaľ žalovaná 1/ vo svojom odvolaní uvádza aj skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli doposiaľ z jej strany predložené a uvedené, tak tieto jej tvrdenia a predložené dôkazy sú v odvolacom konaní irelevantné a súd na ne nemá prihliadať, nakoľko neboli predložené súdu riadne a včas, a to s poukazom na § 366 písm. d) CSP, keď tvrdenia žalovanej 1/ a dôkazy ňou predložené mohla žalovaná 1/ predložiť počas konania na súde prvej inštancie, pričom vo svojom odvolaní neuviedla, prečo ňou uvádzané nové tvrdenia a dôkazy nepredložila v tomto štádiu konania.

4.4 Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovanej 2/ spočívajúcou v tom, že rozsudok súdu prvej inštancie sa neriadil záväzným právnym názorom Krajského súdu v Žiline, ktorý bol uvedený v uznesení sp. zn. 6Co/122/2021 zo dňa 30.11.2021, keď uvedené konanie sa týkalo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo Okresným súdom Žilina v danej veci nariadené a následne vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Žiline bol návrh zamietnutý, pričom nevidí dôvodnosť argumentácie žalovanej 2/, keď v uvedenom uznesení Krajského súdu v Žiline je na strane 16 bod 14. výslovne uvedené, že Krajský súd v Žiline žiadnym spôsobom neprejudikoval rozhodnutie Okresného súdu Žilina vo veci samej, keďže rozhodoval len o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5.1 Vo vzťahu k námietke neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobca opätovne zopakoval svoju argumentáciu o existencii naliehavého právneho záujmu uvedenú vo svojich predchádzajúcich podaniach.

5.2 Pokiaľ žalovaná 2/ namietala pochybenie súdu prvej inštancie v nevykonaní ňou navrhnutých dôkazov, v čom vzhľadala odvolací dôvod prezumovaný § 365 ods. 1 písm. e) CSP, žalobca má za to, že vyhodnotenie potencionálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosť jeho vykonania je úlohou a doménou súdu, pričom súd jednoznačne nepochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý nie je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutočnosti. V tejto súvislosti poukázal na to, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalovaná 1/ v čase nadobudnutia obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. nedisponovala finančnými prostriedkami, ktoré by nepatrili do BSM a súčasne neuniesla dôkazné bremeno, že na poskytnutie obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. použila finančné prostriedky, ktoré boli v jej výlučnom vlastníctve.

5.3 Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej 2/, že žalobca dal na založenie spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. žalovanej 1/ súhlas, z čoho vyvodila záver, že žalovaná 1/ už nepotrebovala súhlas žalobcu na prevod obchodného podielu, má žalobca za to, že uvedený názor žalovanej 2/ nenachádza oporu v ustálenej judikatúre slovenských a českých súdov, keď v celom rozsahu sa priklonil k názoru súdu prvej inštancie, že žalovaná 2/ si nesprávne vykladá pojmy podnik a obchodný podiel, tak ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 22 bod 41. Z uvedeného dôvodu sa nestotožnil s názorom žalovanej 2/ spočívajúcim v tom, že obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. žalovanej 1/ slúžil na výkon povolania.

5.4 Žalobca sa súčasne nestotožnil s názorom žalovanej 2/, ktorá vzhliadala nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie v tom, že účastníkom konania (stranou sporu) nebola spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., keď je toho istého názoru, ako súd prvej inštancie, t. j. že účastníkom tohto konania o určenie neplatnosti právneho úkonu môžu byť len účastníci právneho úkonu a ten, kto namieta neplatnosť právneho úkonu, pričom poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie na strane 18 bod 33. rozsudku.

5.5 Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej 2/, že ona nadobudla obchodný podiel v dobrej viere a dobromyseľnosti, žalobca zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach pred súdom prvej inštancie, t. j. že žalovaná 2/ je blízkou osobou žalovanej 1/, teda ich vzájomný vzťah sám o sebe spochybňuje jej dobromyseľnosť pri uzatváraní predmetnej zmluvy o prevode obchodného podielu, keď žalovaná 2/ nadobudla obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. za neprimerane nízku cenu z pohľadu aktív spoločnosti, pričom žalovaná 2/ vedela o skutočnosti, že žalovaná 1/ a žalobca si spoločne zobrali úver na financovanie kúpy nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve tejto spoločnosti, pričom podmienkou poskytnutia tohto úveru bolo založenie nehnuteľností patriacich do BSM žalobcu a žalovanej 1/. V tejto súvislosti sa žalobca priklonil k názoru súdu prvej inštancie, ktorý je uvedený na strane 22 v bode 43. rozsudku. Má za to, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva, a preto nemožno ani uvažovať o ochrane vlastníckeho práva hoc dobromyseľného nadobúdateľa. Má za to, že rovnako nie je možné za uvedeného stavu uprednostniť požiadavku právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere pred zásadou, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako má sám.

5.6 Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná 2/ v odvolacej replike vo vzťahu k vyjadreniam žalobcu k odvolaniu žalovanej 2/ a k odvolaniu žalovanej 1/ v plnom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní zo dňa 18.10.2022, ako aj na všetkých písomných a ústnych prednesoch, ktoré vo veci podala. Na doplnenie poukázala na to, že žalobca si nesprávne vysvetľuje závery prijaté v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/156/2017, na ktoré poukazuje vo svojom vyjadrení, keď je evidentné, že aj napádané rozhodnutie Okresného súdu Žilina predstavuje neprijateľný zásah do jej práv ako tretej osoby, pričom ako žalovaná 2/ sa cíti byť dotknutá prvostupňovým rozhodnutím. Má za to, že tým, že prvostupňový súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, a to, že si ku konaniu nepripojil vôbec rozvodový spis vedený na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/100/2021 o rozvod manželstva žalobcu a žalovanej 1/ a neprehral si nahrávku z pojednávania zo dňa 22.09.2021 z konania vedeného na Okresnom súde Žilina sp. zn. 9P/100/2021 o rozvod manželstva a v neposlednom rade, že ju súd prvej inštancie ako žalovanú 2/ nevyočul k dobromyseľnosti nadobúdania majetku, má za to, že súd prvej inštancie nemal preskúmané ďalšie relevantné dôkazy v tomto konaní.

6.1 Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení na strane štvrtej prvá veta trvá na tom, že ona ako žalovaná 2/ je blízkou osobou žalovanej 1/, čo spochybňuje jej dobromyseľnosť čo do uzatvorenej predmetnej zmluvy o prevode obchodného podielu, poukázala na to, že skutočnosť, kto sa rozumie pod pojmom blízka osoba, upravuje § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka, pričom vo vzťahu k blízkej osobe nebolo doposiaľ absolútne vykonané dokazovanie, a preto by bolo na mieste, aby k tomuto súd vykonal náležité dokazovanie, a to výsluchom žalovanej 1/, jej ako žalovanej 2/, tak, aby súd mal túto skutočnosť preukázanú a neuveril len holým tvrdeniam žalobcu.

6.2 Opätovne poukázala na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná 1/ podnikala pri svojej inžinierskej ako aj geodetickej činnosti jedine prostredníctvom spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., z

čoho vyplýva, že aj táto spoločnosť slúžila na výkon povolania a z uvedeného dôvodu by obchodný podiel v tejto spoločnosti nemal patriť do BSM, nakoľko to vylučuje ust. § 143 Občianskeho zákonníka. Opätovne poukázala na to, že pokiaľ má byť zmena, ktorú súd vykonal v tomto konaní rozsudkom, zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Žilina, musí byť účastníkom tohto konania aj samotná spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., pričom v opačnom prípade je napádaný rozsudok Okresného súdu Žilina nezapisateľný do Obchodného registra. Vo vzťahu k argumentácii, že žalovaný (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „žalobca“) poukázal na rozhodnutie Veľkého senátu Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, pričom neuviedol spisovú značku, keď podľa názoru žalovanej 2/ mal asi na mysli rozhodnutie Veľkého senátu Obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1VObdo/2/2021 zo dňa 27.04.2021 o dobromyseľnosti nadobúdania vlastníckeho práva, ktoré ona uviedla vo svojom odvolaní, tak naďalej trvá na aplikácii uvedeného rozhodnutia, keď ako žalovaná 2/ dodržala všetky atribúty dobromyseľnosti pri nadobúdaní obchodného podielu v uvedenej spoločnosti.

6.3 Na základe uvedeného žalovaná 2/ opätovne zotrvala na svojom návrhu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaná 1/ vo svojej odvolacej replike sa v celom rozsahu pridržiala odvolania, ako aj všetkých písomných podaní a s vyjadrením žalobcu k odvolaniu sa nestotožnila. Opätovne poukázala na to, že ona nadobudla obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO počas trvania manželstva Zakladateľskou listinou zo dňa 07.06.2018, pričom finančné prostriedky použité ako finančný vklad do základného imania nepochádzali z masy BSM, ale pochádzali z Darovacej zmluvy od jej matky zo dňa 31.05.2015 vo výške 11.133,65 eur, čo bolo doložené aj do spisu. Opätovne poukázala na to, že samotný text darovacej zmluvy pojednával o tom, na čo je dar určený, pričom v súdnom konaní navrhli aj vypočutie matky žalovanej 1/, avšak súd od výsluchu upustil z im neznámych dôvodov. Má za to, že z uvedeného vyplýva, že bolo preukázané, že spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o. bola síce založená za trvania manželstva, avšak nie z prostriedkov patriacich do masy BSM, a teda nebola splnená kumulatívna podmienka a obchodný podiel, resp. jeho peniazmi ocniteľná hodnota spoločnosti MONDO NUOVO nespadá do masy BSM. V tejto súvislosti žalovaná 1/ zopakovala svoju argumentáciu ohľadne použitia finančných prostriedkov z ňou deklarovaneho daru od jej matky vo výške 11.133,65 eur uvedenú v odvolaní proti rozsudku, keď má za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil a vyhodnotil tvrdenia žalobcu. Opätovne zopakovala svoju argumentáciu o účasti žalobcu na založení obchodnej spoločnosti MONDO NUOVO a jej následnom fungovaní. Zotrvala na tom, že žalobca nikdy nedisponoval žiadnym majetkom firmy MONDO NUOVO, ani žiadnym splnomocnením na zastupovanie spoločnosti a ani na nákup techniky pre spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., čo aj sám priznal priamo na pojednávaní. Tiež uviedla, že žalobca taktiež nikdy nemal žiadny podiel na vedení spoločnosti a nikdy nemal ani žiadnu majetkovú účasť v spoločnosti a nikdy sa o chod spoločnosti, majetok spoločnosti a rozhodnutia spoločnosti nezaujímal, čo potvrdil sám vo svojej výpovedi.

7.1 Opätovne poukázala na to, že žalobca mesačne v priemere jej posielal na účet 307,- eur ako príspevok na chod domácnosti, pričom ona dosahovala plat v priemere 870,- eur v čistom ako štátna zamestnankyňa, jej plat bol každý mesiac použitý na zabezpečenie chodu domácnosti, nákupov potravín, ošatenia, platieb za úver vo výške 219,45 eur, nákladov spojených s nehnuteľnosťou (elektrika 200,- eur, voda 15,- eur, internet 28,70 eur, televízia 9,63 eur a odpad 23,- eur), kedy ona hradila všetky náklady spojené s maloletou dcérou ako stravné, škôlku, školu, príspevok do ZRPŠ, atď. Má za to, že v prípade potreby je možné doložiť potrebné konkrétne výpisy z účtov za celé obdobie trvania manželstva, ktoré sú zažurnalizované v súdnom spise sp. zn. 13C/40/2022 v spore o vyporiadanie BSM. Žalobkyňa 1/ súčasne poukázala na to, že žalobca síce spochybnil Darovaciu zmluvu zo dňa 31.05.2015 uzavretú medzi ňou a jej matkou U. S., avšak nespochybňuje pôvod peňazí a ani vôľu jej matky, ani fakt, že peniaze boli prevedené na jej účet, keď ani samotné spochybnenie dôkazu iba na základe vlastnej domnienky nie je postačujúce, a preto zastáva názor, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a dôkazná situácia ňou predložená sa dá považovať za ustálenú. Žalovaná 1/ má potom za to, že predložením platnej darovacej zmluvy a zdokladovaním, odkiaľ finančné prostriedky z darovacej zmluvy pochádzali, boli zaslané a na aký účel ich použila, preukázala pravdivosť svojich tvrdení.

7.2 Žalovaná 1/ súčasne zotrvala na svojej argumentácii o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení a procesnej neprípustnosti žaloby z uvedeného dôvodu. Zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

8. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na to, že v podaných vyjadreniach žalovanej 1/ a 2/ neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa v priebehu konania na prvostupňovom súde už nevyjadril, či nezaujal k nim stanovisko a z uvedeného dôvodu nebude opätovne opakovať či uvádzať už skôr uvedené. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej 2/, ktorá vo svojom vyjadrení opätovne uvádzala, že v konaní nebol žalobcom preukázaný naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, poukázal na to, že dňa 17.10.2022 žalovaná 2/ previedla obchodný podiel spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. na tretiu osobu, a to na momentálnu vlastníčku obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., ktorou je sesternica žalovanej 1/ pani N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, F. - Y. T., keď urobila tak tesne po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd určil, že Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 28.06.2021 je neplatným právnym úkonom. Žalobca má za to, že opätovným prevodom obchodného podielu v predmetnej spoločnosti na tretiu osobu po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaná 2/ snaží znemožniť, aby sa obchodný podiel stal predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva majetku a zároveň tak urobila z obavy, že v predmetnom spore o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu nebude úspešná. Podľa žalobcu žalovaná 2/ týmto potvrdila, že na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je daný naliehavý právny záujem, keďže v prípade, že sa stane rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný, stanú sa všetky nasledujúce prevody obchodného podielu spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. neplatnými podľa zásady, že nikto nemôže previesť viac práv, ako má sám.

9. Žalovaná 2/ vo vyjadrení zo dňa 27.03.2023 opätovne zdôraznila, že žalobca nemá na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu naliehavý právny záujem, pričom zotrvala na všetkých svojich písomných, ako aj ústnych prednesoch, ktoré vo veci podala, pričom má za to, že súd sa týmto náležite nevenoval, najmä vo vzťahu k judikátom, na ktoré poukazovala. Na doplnenie poukázala na to, že odvolací súd pri svojom rozhodnutí by mal najskôr pristúpiť k posudzovaniu naliehavého právneho záujmu, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/91/2006 a najmä na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nie je žalovaná 2/ zapísaná v obchodnom registri ako vlastníčka obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., ktorý tvorí predmet sporu, pričom naliehavý právny záujem na určenie je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, ktoré nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, keď nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Poukázala na to, že posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodných skutočností tých pomerov, ktoré sú ohrozené neistotou, pričom výrok rozsudku aj v konaní o určovacej žalobe musí zodpovedať právnemu vzťahu, resp. právu v prítomnom čase, t. j. v čase vyhlásenia rozsudku, keď pre rozsudok súdu teda nemôže byť rozhodujúci stav, ktorý tu už nie je (žalovaná 2/ poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/60/98). Má za to, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva, ak je spôsobilá byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva, v tomto prípade v Obchodnom registri, a keďže žalobca nepodal návrh na zápis sporovej poznámky do Obchodného registra, rozsudok súdu prvej inštancie nie je listinou, na základe ktorej registrový súd vyznačí v Obchodnom registri stav pred týmto úkonom, keď inštitúť sporovej poznámky významnou mierou nahradil predbežné opatrenie o zákaze nakladať v danom prípade s obchodným podielom a jedná sa o informatívnu poznámku, ktorá má informovať všetky tretie osoby o prebiehajúcich súdnych konaniach. Poukázal na to, že rozsudok, ktorým rozhodne súd o neplatnosti právneho úkonu, je listinou, na základe ktorej sa vyznačí v príslušnom registri, ako je to v tomto prípade, stav pred týmto úkonom, čo samo o sebe nemôže zakladať naliehavosť právneho záujmu žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/46/2013 zo dňa 14.05.2014 a sp. zn. 4Cdo/136/2019 zo dňa 20.10.2010, z ktorých vyplýva, že naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak výsledok tohto konania je zapísateľný do príslušného registra, pričom v danom prípade žalobkyňa 2/ zastáva právny názor, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je zapísateľný do obchodného registra, nakoľko žalobca má nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, a tento je dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Poukázala na svoje tvrdenie, že pri preskúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či daný návrh je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ním môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či nevyvoláva zbytočné konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie, v tomto prípade konanie o vyporiadanie BSM. Z dôvodu, že v priebehu odvolacieho konania nastala významná právna skutočnosť, ktorá opätovne súvisí

s posudzovaním otázky naliehavého právneho záujmu, a to prevodu obchodného podielu, navrhla, aby odvolací súd opätovne pristúpil k posudzovaniu naliehavého právneho záujmu, pričom podotkla, že rozsudok je zapísateľný do príslušného registra, ak platí, že účastníkom konania je osoba, ktorá je zapísaná v príslušnom registri. Z uvedených dôvodov žalovaná 2/ zotrvala na odvolacom návrhu.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.05.2023 poukázal na to, že on na požadovanom určení nikdy nestratil naliehavý právny záujem a práve naopak, naliehavosť tohto právneho záujmu sa prevodom obchodného podielu zo žalovanej 2/ na tretiu osobu ešte zväčšil. Žalobca má za to, že ak súd určí, že Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 28.06.2021 je neplatným právnym úkonom, je toto určenie rozhodujúce aj pre konanie, ktoré momentálne prebieha na Okresnom súde Martin sp. zn. 17Cb/15/2023 medzi ním ako žalobcom a žalovanými 1/ C. S., F. a 2/ N. F., ktorého predmetom je určenie neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. zo dňa 17.10.2022. Poukázal na to, že on sa v predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin domáha určenia, že Zmluva o prevode obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. zo dňa 17.10.2022 je neplatným právnym úkonom, pričom má za to, že žalovaná 2/ nebola oprávnená k prevodu obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. na tretiu osobu, keďže vznesením námietky relatívnej neplatnosti v prebiehajúcim konaní sp. zn. 49C/52/2021 sa na Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 28.06.2021 hľadí ako na neplatný právny úkon od jej počiatku. Má za to, že určením, že Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 28.06.2021 je neplatným právnym úkonom, bude preukázané, že žalovaná 2/ nikdy obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. nevlastnila, z čoho vyplýva, že žalovaná 2/ nikdy nebola oprávnená obchodný podiel v tejto spoločnosti ďalej scudzit' v prospech tretej osoby, keďže nik nesmie previesť viac práva, ako má sám. Žalobca súčasne má za to, že konanie žalovanej 2/ vo vzťahu k prevodu obchodného podielu odporuje dobrým mravom a nemá požívať súdnu ochranu. Na základe uvedeného má za to, že žalobca má stále naliehavý právny záujem na určení, že Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 28.06.2021 je neplatným právnym úkonom, keďže toto určenie bude rozhodujúce pre ďalšie súdne konanie, ktoré momentálne prebieha na Okresnom súde Martin.

11. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v odvolaní napadnutom výroku I., ako aj v závislom výroku II. o práve na náhradu trov konania, potvrdil ako vecne správny.

13. Žalovaná 2/ v odvolaní primárne namietala, že sám žalobca svoju žalobu označil ako „žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu“, pričom túto podľa jej názoru podal v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď poukázala na to, že je nesporné, že zmluva o prevode obchodného podielu ako dvojstranný právny úkon je právnou skutočnosťou, konkrétne subjektívnou právnou skutočnosťou, t. j. závislou od vôle osôb. Uviedla, že z dôvodovej správy k ust. § 137 CSP, ktoré rozlišuje „klasickú“ určovaciu žalobu v zmysle písmena c) a žalobu o určenie inej právnej skutočnosti v zmysle písmena d) vyplýva, že záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mihnajú sa účelu žaloby určovacej. Poukázala na to, že s uvedenými závermi sa stotožnila aj ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, a to v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021 a v rozhodnutí 4Cdo/17/2019 zo dňa 29.01.2020. Na základe uvedeného namietala, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je žalobou o určenie právnej skutočnosti, a preto je v tomto prípade podaná žaloba procesne neprípustná podľa § 137 písm. d) CSP, nakoľko žiadny osobitný predpis takýto typ žaloby nepripúšťa, resp. zo žiadneho osobitného právneho predpisu takýto typ žaloby nevyplýva.

14. Vo vzťahu k procesnej prípustnosti žaloby obidve žalované súčasne namietali neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorej platnosť bola predmetom prejednávaneho sporu.

15. Súd prvej inštancie v bode 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že v predmetnom prípade sa nejedná o žalobu podľa ust. § 137 písm. d) CSP, t. j. o žalobu o určenie právnej skutočnosti, nakoľko možnosť podať takýto typ žaloby nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, pričom mal za to, že v prejednávanom prípade sa jedná o žalobu o určenie, na ktorom je naliehavý právny záujem, t. j. o žalobu podľa ust. § 137 písm. c) CSP.

15.1 Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožnil. Z povahy požadovaného určenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je zrejmé, že sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP, t. j. o určenie právnej skutočnosti, keďže dotknutý právny úkon - kúpna zmluva, na základe ktorej došlo k prevodu obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o., je bezpochyby právna skutočnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že na rozdiel od potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu v rámci konania o žalobnom návrhu podľa § 137 písm. c) CSP (okrem prípadu, keď naliehavý právny záujem automaticky vyplýva z osobitného predpisu) v prípade žalobného návrhu podľa § 137 písm. d) CSP (o určenie právnej skutočnosti) právna úprava existenciu naliehavého právneho záujmu ako podmienku prípustnosti podanej žaloby neurčuje. Inými slovami, v spore, ktorého predmetom je určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, žalobca naliehavý právny záujem nepreukazuje. Pokiaľ teda v prejednávanom spore súd prvej inštancie pristúpil k skúmaniu naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy podľa ust. § 137 písm. c) CSP, je zrejmé, že vec v tejto časti nesprávne právne posúdil.

15.2. V súvislosti s prípustnosťou žaloby podľa § 137 písm. d) CSP je ďalej potrebné uviesť, že okrem existencie spornej právnej skutočnosti zákon vyžaduje, aby možnosť podania žaloby vyplývala z osobitného predpisu. V prejednávanom spore sa žalobca domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, t. j. zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. zo strany žalovanej 1/ na žalovanú 2/, na základe kúpnej zmluvy vo vzťahu ku ktorej žalobca uvádza, že o jej existencii ako spoluvlastník dotknutého spoluvlastníckeho podielu nemal vedomosť. Z uvedeného potom možno vyvodit', že osobitným predpisom, na základe ktorého sa žalobca domáha požadovaného určenia právnej skutočnosti, je ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ktoré súčasne vymenúva jednotlivé dôvody relatívnej neplatnosti právnych úkonov vrátane dôvodu prezumovaného § 145 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd prvej inštancie potom dospel k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, podrobil žalobu v tejto časti prieskumu prípustnosti žalobného návrhu podľa ust. § 137 písm. c) CSP nedôvodne.

16. V intenciách vyššie uvedeného sa odvolací súd pri vyhodnotení odvolacej námietky žalovanej 2/ týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vo veci naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, v čom vzhladala odvolací dôvod prezumovaný § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ako otázkou nadbytočnou, ktorá nemohla ovplyvniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nezaoberal. Ako už bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie sa otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení tak, ako to prezumuje § 137 písm. c) CSP, zaoberal nedôvodne, keďže uvedená žaloba je žalobou prezumovanou § 137 písm. d) CSP. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že uvedenú námietku vzniesla v odvolacom konaní žalovaná 2/, keď odvolací súd sa s uvedenou námietkou vysporiadal podľa právnych predpisov, ktoré v konaní aplikoval súd prvej inštancie, a to ust. § 145 v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka.

17. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V prejednávanom spore obidve žalované namietali záver súdu prvej inštancie o tom, že obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď majú za to, že obchodný podiel do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (z dôvodu, že žalovaná 1/ vykonávala svoje povolanie geodeta práve cez uvedenú spoločnosť a na podnikaní ktorej sa samotný žalobca nijako nepodieľal), by nemal patriť do BSM žalobcu a žalovanej 1/. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na závery súdu prvej inštancie prezentované

vo vzťahu k vyriešeniu predmetnej otázky v bode 34. odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že k uvedenej právnej otázke neexistuje v rámci právnej teórie pluralita názorov, keď zástancovia jedného názoru nepovažujú obchodný podiel jedného z manželov ex definitione za súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov (napríklad Gabriela Kubíčková, Ján Lazar a kolektív, *Občianske právo hmotné*. 1. diel, 3. vydanie. Bratislava: Iura Edition 2010, strana 522), zatiaľ čo druhá časť názorov bez ďalšieho s prihliadnutím najmä na českú právnu úpravu, ktorá však vykazuje oproti slovenskej podstatné odlišnosti, navrhuje zahrnutie obchodného podielu do tohto majetkového manželského režimu (napríklad Imrich Fekete, *Občiansky zákonník. Veľký komentár*. 1. diel. Bratislava: Eurokódex 2011, strana 829). Medzi týmito názormi sa objavuje množstvo návrhov kompromisných riešení. Určitá časť spektra právnej vedy navrhuje analogickú aplikáciu pravidiel v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov aj na obchodný podiel (napríklad Tomašovič, M. *Aplikácia inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov na majetkové účasti v právnických osobách*, *Justičná revue*, 6 - 7/2007, strana 805 - 817), iní autori navrhovali v dôsledku nejasnej judikatúry rozlišovať medzi záverom, že obchodný podiel je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov a záverom, že práva vyplývajúce z tohto obchodného podielu prislúchajú spoločníkovi samému (napríklad Ernest Valko: *Aký je vzťah obchodného podielu k BSM?* In: *Bulletin slovenskej advokácie*, 3/2008, strana 6 - 8). Nejednotný prístup spočiatku vykazovala aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR, keď napríklad podľa rozsudku sp. zn. 6Obdo/30/2009 zo dňa 20.11.2009 nie je obchodný podiel súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a ten z manželov, ktorý nie je spoločníkom, nemôže namietať relatívnu neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu, avšak naproti tomu podľa rozsudku sp. zn. 5Obdo/11/2007 zo dňa 25.06.2008 nedostatok súhlasu druhého z manželov s predajom obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným je dôvodom na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy. Na uvedenú názorovú nejednotnosť a úlohu Najvyššieho súdu SR zabezpečovať v rámci procesne prípustných možností jednotnosť rozhodovacej činnosti poukázal aj Ústavný súd v uznesení č. k. IV. ÚS 185/2012-32 zo dňa 12.04.2012. Odvolací súd poukazuje na to, že doposiaľ bol v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR publikovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/168/2005 zo dňa 31.03.2006 (pod č. R27/2007), ktorý sa síce priamo vplyvom nedostatku súhlasu manžela na platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu druhým manželom nezaobrá, avšak v aplikačnej praxi ponúkol právny záver, z ktorého vychádza neskoršia rozhodovacia prax súdov, a ktorý nebol doposiaľ v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR prekonaný. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v tomto rozhodnutí: „Ak manželia alebo jeden z nich nadobudne za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, stane sa takto získaný majetok (hodnota obchodného podielu) zo zákona súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré možno vyporiadať v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 149 ods. 3 OZ. V tomto smere teda odvolací súd v danej veci správne argumentoval odkazom na znenie § 149 ods. 4 posledná veta OZ, z ktorého vyplýva, že sa v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadajú aj spoločné majetkové práva manželov. Uvedené, pravda, platí iba vtedy, ak dohodou manželov nedošlo k zúženiu zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 143a ods. 1 OZ alebo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva podľa § 148 ods. 2 OZ alebo podľa § 148a ods. 2 OZ, t. j. vtedy, ak bezpodielové spoluvlastníctvo naďalej trvá. Možno teda konštatovať, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd rozhodujúci o jeho vyporiadaní neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti. Ak teda odporca za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva s navrhovateľkou nadobudol zo spoločných prostriedkov obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, stal sa tento majetok súčasťou ich bezpodielového spoluvlastníctva, a ako taký musí byť vyporiadaný podľa zásad uvedených v § 150 OZ.“ Pokiaľ ide o rozsudok sp. zn. 5Obdo/11/2007 zo dňa 25.06.2008, Najvyšší súd SR v tomto vychádzal z citovaného rozsudku sp. zn. 2Cdo/168/2005, pričom v odôvodnení uviedol, že „bez ohľadu na skutočnosť, že tento judikát R27/2007, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2007, dovolateľmi uvádzanú vetu neobsahuje (judikát znie: „Obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý manželmi alebo jedným z nich za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje majetok (hodnotu), ktorý sa v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadava. Pri oceňovaní obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza z jeho stavu v dobe zániku tohto

spoluvlastníctva, avšak z obvyklej ceny v dobe vyporiadania“), ani táto veta, ktorá rieši vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nič nemení na závere oboch súdov, že nedostatok súhlasu druhého z manželov s predajom obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným je dôvodom na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy. Treba súhlasiť s názorom dovolateľov, že medzi práva spoločníkov spoločnosti s ručením obmedzeným patrí aj právo za podmienok upravených v ust. § 115 Obchodného zákonníka previesť svoj podiel na inú osobu. Pokiaľ však takýmto spoločníkom je manžel, ktorý svoj obchodný podiel nadobudol za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takýto právny úkon (t. j. zmluva o prevode obchodného podielu) musí byť v súlade aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, najmä s § 145 ods. 1. Podľa ustálenej judikatúry, hodnota obchodného podielu patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto pri jeho predaji, ktorý sa vymyká z kategórie bežných vecí, je potrebný súhlas oboch manželov. Iný záver nevyplýva ani z ust. § 148a ods. 1 OZ, na ktoré poukazujú dovolatelia, pretože nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným nemožno stotožniť so začatím podnikania, ako ho má na mysli toto ustanovenie (tým je získanie oprávnenia na výkon podnikateľskej činnosti podľa osobitných predpisov).“ Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 6Obdo/30/2009 zo dňa 26.11.2009 prijal záver: „Pokiaľ však ide rozsah práv a povinností, ktorými disponuje za trvania manželstva manžel z titulu účasti v spoločnosti s ručením obmedzeným ako spoločník, je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Spoločníkom v spoločnosti je výhradne ten z manželov, ktorý uzavrel spoločenskú zmluvu, on je majiteľom obchodného podielu a nositeľom práv a povinností spoločníka. Obchodný podiel potom nie je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa stane napríklad: podiel na zisku, ak zanikne účasť manžela - spoločníka v spoločnosti za trvania manželstva, tak je to vyporiadací podiel a pri prevode obchodného podielu je to vyplatená cena obchodného podielu. Je potrebné prisvedčiť odvolaciemu súdu, že obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka obchodnej spoločnosti, a tieto jeho práva sú obmedzené len zákonom a spoločenskou zmluvou. Všetky práva a povinnosti spoločníka sú upravené Obchodným zákonníkom ako lex specialis. Preto nikto iný ako spoločník, ani manžel spoločníka nemôže zasahovať do práv spoločníka previesť svoj obchodný podiel na tretiu osobu za podmienok stanovených § 115 Obchodného zákonníka a spoločenskou zmluvou spoločnosti, ktorej podiel je predmetom prevodu.“ Najvyšší súd SR sa v rozsudku sp. zn. 8Cdo/196/2018 zo dňa 28.01.2020 vrátil k pôvodným záverom z roku 2007 a znova sa priklonil k výkladu, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným je spôsobilý byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak bol nadobudnutý jedným z manželov počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí vyslovil, že „z toho, že obchodný podiel je inou majetkovou hodnotou, ako aj uviedol najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/168/2005, vychádzajúc z § 149 ods. 4 in fine OZ a môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle ust. § 118 ods. 1 OZ, analogicky preto vyplýva, že ak jeden z manželov nadobudne za trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov, stáva sa tento obchodný podiel súčasťou BSM.“ Za daných okolností je možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že súhlas manžela prevodcu obchodného podielu, pokiaľ bol obchodný podiel nadobudnutý za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, je potrebný. Uvedený súhlas manžela prevodcu obchodného podielu však nemožno vyvodzovať zo samotnej skutočnosti, že tento manžel dal druhému manželovi ako prevodcovi obchodného podielu súhlas s použitím majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pri začatí podnikania druhého manžela. Prevod obchodného podielu je potrebné chápať za právny úkon súvisiaci s podnikaním druhého manžela. V konkrétnostiach prejednávanej veci je potrebné poukázať na to, že žalovaná 1/ nevykonávala podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba, ale za účelom výkonu podnikateľskej činnosti založila spoločnosť MONDO NUOVO, s.r.o., v ktorej mala výlučnú majetkovú účasť. Je teda zrejmé, že vo vzťahu k obchodnému podielu v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. nemožno pri žalovanej 1/ vnímať podnikanie tejto právnickej osoby ako podnikanie žalovanej 1/ (v zmysle § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka), ale ako podnikanie samostatnej právnickej osoby v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že obchodný podiel v predmetnej obchodnej spoločnosti nemožno považovať za vec, ktorá svojou povahou slúži výkonu povolania len jedného z manželov, nakoľko uvedené podnikanie nevykonávala žalovaná 1/, ale bolo vykonávané spoločnosťou MONDO NUOVO, s.r.o..

18. K námietkam žalovaných 1/ a 2/ týkajúcim sa nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí

skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo. Jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Vo vzťahu k námietke žalovanej 1/, že súd v spore nesprávne vyhodnotil základnú skutkovú otázku, a to otázku, aké peňažné prostriedky boli použité na založenie a vznik spoločnosti MONDO NUOVO s.r.o. (keď podľa jej názoru bolo v konaní preukázané, že predmetná spoločnosť bola založená z prostriedkov nepatriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko jej mali byť darované jej matkou U. S. na základe Darovacej zmluvy zo dňa 31.05.2015 vo výške 11.133,65 eur), odvolací súd sa v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch 35. a 36. odôvodnenia rozsudku, zdôrazňujúc, že dôkaznou povinnosťou žalovanej 1/ bolo v spore preukázať, že uvedená spoločnosť bola založená práve z prostriedkov patriacich do jej výlučného vlastníctva. Pokiaľ žalovaná 1/ tvrdila, že predmetnú spoločnosť zakladala zo svojich prostriedkov, ktoré mala na súkromnom účte vedenom v spoločnosti M. F., a.s., bolo jej procesnou povinnosťou v spore túto skutočnosť preukázať. Uvedené však v rámci konania pred súdom prvej inštancie neučinila a jej argumentácia zostala iba v rovine tvrdení.

18.1. Pokiaľ žalovaná 1/ v odvolacom konaní predložila spolu s podaným odvolaním výpis z jej účtu vedeného v M. F., a.s., výpis z účtu spoločnosti MONDO NUOVO - úhrada založenia s.r.o. 540,- eur a faktúru od pani JUDr. F. na založenie spoločnosti, odvolací súd konštatuje, že uvedené prostriedky procesnej obrany neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, keď žalovaná 1/ nijakým spôsobom odvolaciemu súdu ani nevysvetlila, z akých dôvodov ich bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd na tieto dôkazy v odvolacom konaní podľa § 366 CSP nemohol prihliadať.

18.2. Pokiaľ žalovaná 1/ súčasne namietala, že súdu nič nebráni v tom, aby pristúpil k výsluchu jej matky, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná 1/ takýto návrh v rámci konania pred súdom prvej inštancie nenavrhol, pričom iba uviedla, že v prípade potreby môže súd predvolať a vypočuť jej otca, matku a sestru. Uvedené však nemožno považovať za návrh na vykonanie dôkazu výsluchom týchto svedkov. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že povinnosťou žalovanej 1/ v prejednávanej spore nebolo spochybniť tvrdenie žalobcu o tom, že na založenie spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. boli použité prostriedky patriace do BSM žalobcu a žalovanej 1/, ale jej procesnou povinnosťou bolo v spore preukázať opak.

19. Vo vzťahu k námietke žalovanej 2/, že súd prvej inštancie nevykonával jej výsluch vo vzťahu k dobromyseľnosti nadobúdania majetku z jej strany, avšak napriek uvedenému dospel k záveru, že ona o všetkom vedela, čo však nevyplýva z vykonaného dokazovania, odvolací súd poukazuje na to, že otázka dobrej viery žalovanej 2/ vo vzťahu k predmetu konania, t. j. určení, či zmluva o prevode obchodného podielu spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. je neplatná, nebola rozhodná, keď rozhodné pre posúdenie dôvodnosti žaloby bolo naplnenie podmienok prezumovaných § 145 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom konania nebolo určenie vlastníctva predmetného obchodného podielu.

20. Súčasne odvolací súd ako neopodstatnenú vyhodnotil odvoláciu námietku žalovanej 2/, že si k svojmu konaniu nepripojil vôbec rozvodový spis vedený na Okresnom súde Žilina pod sp. zn.

9P/100/2021 a ju neoboznámil s týmto spisom, prípadne aspoň prehral nahrávku z pojednávania zo dňa 22.09.2021 vykonaného v uvedenej veci, odvolací súd poukazuje na to, že zápisnica z predmetného pojednávania zo dňa 22.09.2021 vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/100/2021 je súčasťou súdneho spisu v prejednávanej spore, keď zo samotnej odvolacej námietky vo vzťahu k nevykonaniu týchto dôkazov je zrejmé, že žalovaná 2/ bola oboznámená s rozhodnou skutočnosťou uvedenou žalobcom na uvedenom pojednávaní, a to že žalobca v konaní o rozvod žalobcu a žalovanej 1/ vo svojej výpovedi nezahmul obchodný podiel v spoločnosti MONDO NUOVO, s.r.o. do BSM, avšak v prejednávanej spore tvrdí inak. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v konaní o rozvod manželstva je základnou otázkou, ktorú súd posudzuje v konaní, otázka príčiny rozvratu vzťahov v manželstve, ako aj otázka rozhodná pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. V intenciách uvedeného potom vyjadrenie žalobcu v konaní o rozvod nemožno považovať aj s ohľadom na jeho skutkovú argumentáciu uvedenú v prejednávanej spore za určujúcu.

21. Pokiaľ žalovaná 2/ v spore poukazovala na to, že po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie došlo k prevodu obchodného podielu zo žalovanej 2/ na tretiu osobu, t. j. N. F., uvedená skutočnosť nemá žiadny vplyv na správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, žaloba v prejednávanej spore je žalobou prezumovanou § 137 písm. d) CSP, a teda argumentácia touto právnou skutočnosťou

vo vzťahu k tomuto typu žaloby je bez právneho významu.

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

23. Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd vo výroku I. potvrdil, potvrdil aj výrok II. o práve na náhradu (všetkých) trov konania pred súdom prvej inštancie, nakoľko tento vykazuje vecnú správnosť a v odvolacom konaní nebola jeho vecná správnosť osobitne vytknutá.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 362 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď žalované 1/ a 2/ nemali v odvolacom konaní úspech ani len čiastočný. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)